

Beklaagd van: te _____ in de loop van het jaar 1997 :

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven;

op het onroerend goed gelegen te _____ gekadastreerd of
 geweest zijnde eigendom van : _____
 geboren te _____ op _____ stukadoor
 (zelfstandige), wonende te _____ en
 geboren te _____ op _____ bediende, wonende
 te _____ ingevolge akte van openbare
 verkoop van Notaris _____ te _____ d.d. 17.05.1995;
 - een bestaande woning in strijd met de afgeleverde vergunning te hebben
 afgebroken en
 volledig nieuw te hebben gebouwd;

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

En vanaf 01.01.1998 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - *thans de stedenbouwkundige inspecteur* - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 63§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - *nadien art. 68§1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening* - de plaats te herstellen in de vorige toestand;
 en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 150 Euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

VERBETERING:

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - *thans de stedenbouwkundige inspecteur* - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - *nadien art. 68§1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening* - de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 150 Euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ op 08.04.2002,
 nr _____ en amtsshalve ingeschreven.
 Ontvangen : 74,27 euro. De Bewaarder (get.)

*** **

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens akte van
openbare aankoop ontvangen op 17 mei 1995 door
notaris te

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 13 september 2002 door beide BEKLAAGDEN tegen al de beschikkingen
- 18 september 2002 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door één rechter op 3 september 2002 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13de kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Zegt voor recht dat de materiële vergissingen die gebeurden in de dagvaarding dienen verbeterd als volgt:

- materiële vergissing: ... van het Decreet van 18.10.1999...
- verbetering: ... van het Decreet van 18.05.1999....

en:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Verklaart beklaagden schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en ander geactualiseerd en gepreciseerd.

eerste beklagde

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.01.2002.

Veroordeelt beklagde tot een geldboete van 250 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.250 euro of een vervangende gevangenisstraf van zestig dagen.

Verplicht beklagde, bij toepassing van art. 28 en 29 van de wet van 01.08.1985 en art. 58 van het KB. van 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 van de wet van 24.12.1993, tot betaling van één bijdrage van 10 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 47.41 euro.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 25 euro, overeenkomstig het artikel 91 van het KB. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

tweede beklagde

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleëgd na 01.01.2002.

Veroordeelt beklagde tot een geldboete van 250 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.250 euro of een vervangende gevangenisstraf van zestig dagen.

Verplicht beklagde, bij toepassing van art. 23 en 29 van de wet van 01.08.1985 en art. 58 van het KB. van 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 van de wet van 24.12.1993, tot betaling van één bijdrage van 10 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 47.41 euro.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 25 euro, overeenkomstig het artikel 91 van het KB. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

*** *** ***

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de complete afbraak –inclusief de vloerplaten- van de wederrechtelijk herbouwde woning en dit binnen ZES MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklagden daarenboven tot een dwangsom van 148.74 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beide beklaagden en
in hun middelen van verdediging,
ontwikkeld door mr. advocaat loco mr.
advocaat bij de balie van Tongeren;

Gelet op de door deze partij neergelegde conclusie
en stukken;

Overwegende dat, gelet op de gewijzigde
samenstelling van de zetel van dit Hof van beroep,
de zaak hernomen werd op de terechtzitting van 3
december 2003;

Overwegende dat de hogere beroepen van de beide
beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar
vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de eerste rechter terecht de
materiële vergissingen herstelde met betrekking tot
de datum van het decreet van 18 mei 1999 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening;

Dat het Hof vaststelt dat partijen zich hierop
hebben kunnen verdedigen en dat de feiten zelf die
het voorwerp van het onderzoek uitgemaakt hebben,
door deze verbeteringen niet werden gewijzigd;

Overwegende dat voormeld decreet intussen gewijzigd
werd door het Decreet van 4 juni 2003 houdende
wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende
de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het
handhavingsbeleid betreft en dat de beklaagden van
deze actualisering in kennis gesteld werden ter
terrechtzitting van dit Hof van beroep d.d. 3
december 2003 en zij zich daarop hebben kunnen
verdedigen, de feiten dewelke ten grondslag liggen
van de ten laste van de beklaagden ingestelde
strafvordering daardoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat de tijdsbepaling van de feiten der
tenlastelegging voor wat betreft de
wederrechtelijke instandhouding dient gepreciseerd
als zijnde: "vanaf 1 januari 1998 tot 13 maart
2002", de feiten zelf welke ten grondslag liggen
van de ten laste van de beide beklaagden ingestelde
strafvordering door deze precisering niet gewijzigd
zijnde en beklaagden, van deze precisering in
kennis gesteld zijnde ter terechtzitting van dit
Hof van beroep d.d. 3 december 2003, zich daarop
konden verdedigen;

Overwegende dat de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals geactualiseerd en gepreciseerd bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagden niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt;

Overwegende dat de eerste rechter terecht aannam dat de verschillende misdrijven zoals aangenomen en bewezen bevonden m.n. enerzijds de oprichting en anderzijds de instandhouding der werken de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken;

Overwegende dat de beide beklaagden ter terechtzitting van het Hof zich akkoord verklaarden met de toepassing van de wet van 29 juni 1964 op de ~~probatie, het uitstel~~ en de opschorting met de eventueel op te leggen voorwaarden;

Dat de beklaagden, die beiden thans over een blanco strafregister beschikken, in de wettelijke voorwaarden verkeren om in aanmerking te komen zowel voor de gunstmaatregelen van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling als voor het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen;

Dat, gelet op de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden en het gunstige verleden van elk van de beide beklaagden en met het oog op het bevorderen van hun individuele reclassering, het aangewezen is met betrekking tot de feiten zoals geactualiseerd en gepreciseerd aan ieder van de beide beklaagden het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen voor een periode van één jaar;

Overwegende dat de beklaagden inmiddels een stedenbouwkundige vergunning bekwamen met betrekking tot de bewuste bouwwerken, zodat de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur thans zonder voorwerp geworden is;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 strafwetboek
- 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 99, 146, 147, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000 en art. 7, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964

Ontvangt de hogere beroepen,

Bevestigt het bestreden vonnis in zo verre daarbij:

- de materiële vergissingen rechtgezet werden met betrekking tot de datum van het Decreet van 18 mei 1999,

- de beide beklaagden schuldig bevonden werden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals verbeterd,

- aangenomen werd dat de verschillende misdrijven zoals aangenomen en bewezen bevonden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige en opnieuw recht doende;

- Actualiseert de feiten, nl. het Decreet van 18 mei 1999 gewijzigd zijnde door de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003;

- Preciseert de tijdsbepaling van de wederrechtelijke instandhouding als zijnde "vanaf 1 januari 1998 tot 13 maart 2002";

- Verleent aan elk van de beide beklaagden het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor een termijn van ÉÉN JAAR

voor wat betreft de aangenomen en vermengde feiten
zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

- Stelt vast dat de herstellvordering zonder
voorwerp geworden is;

- Legt aan elk van de beide beklaagden een
vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

- Verwijst de beide beklaagden solidair tot de
kosten van de strafvordering in beide aanleggen,
deze voorgeschoten door de openbare partij begroot
op 159,16 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te
ANTWERPEN op
ZEVENTIEN DECEMBER TWEEDUIZEND EN DRIE

waar aanwezig waren

Raadsheer wnd. Voorzitter

Raadsheer

Plaatsvervangend Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier